

23. Dawet ja Saul.

Wägga õnnis on se mees, kes Jeho-
wat kardab, kel wägga hea meel on
temma kästudest. Temma suggu peab
wäggerw ollema ma peäl: diglaste
suggu peab ollema õnnistud.

Laul. 112, 1. 2.

Dawet, Isai poeg, Juda sugguarrust,
olli Petlemas sündinud, ja käis ommas no-
res põlwes karjas. Sefinnane ello juhha-
tas temma waimo ja süddant Jummalä
ja temma imme teggude pole; sest et wälja
peal taewas ja ma temmale iggapääw fulu-
tasid, et taewa ja ma loja keik wägga hästi
teinud, ja omma lomadele, isfiärranis in-
nimestele keik head sowinud. Sennest
andwad tännopääw temma laulud tunnis-
tust, mis Piible-ramatust leida. Kui alles
rahholist karjatse ello ellas, olli laul ja kand-
le mäng temmale seltsiks, ja pärrast, kui
ta kuninga aujärje peale olli sanud, tem-
ma hinge jahhutus ja süddame rõõm. Nen-
da harris Dawet omma waimo ja süddant,

agga kaswatas ka üht aego omma ihho
rammo ja jõudo; ning näitas temma kui
noormees jo mitto forda, et tal südda sees
olli, mitte üfspäinis kui fiffjaid mahhalüa,
waid ka kui woenlaste wasto tulli söddida.

Dawet ei jänud omma kohhal mitte tead-
mattaks. Kui Sauli meel olli raskeks ja
arraks läinud, todi tedda temma jure, kun-
ninga kurwastust omma kanna mängimis-
sega ärraaiama. Tä sai temma melest arm-
saks ja wöttis tedda omma sõariistade-kand-
jaks. Omma wahwust näitas Dawet mitme
teggudega, agga isfiärranis allamal luggeda
teoga ülles. Kui Israeli ja Bilistide wah-
hel södda olli, tulli iggapääw üks wägga
pitt ja wäggerw mees, üks kallewipoeg Ko-
liat, leri ette, irwitas Israeli rahwast ja
kutsus keige waprmaid nende seast ennese-
ga taplema. Ükski ei julgend temma wasto
minna, et kül Saul sellele, kes sedda jul-
tund pagganast ärrawöidaks, suurt palka töu-
tas ja omma tüttart naeseks lubbas. Da-
wet, kes just sel korral juhtus leri tulles,